

sérstakrar greiðslu, væri ákvæði gerðardómsins um takmörkun varðtímans með öllu þýðingarlaus.

Virðist því liggja beinast við að fallast á skýringu stefnanda, Stýrimannafélags Íslands, og telja, að með 6. gr. gerðardómsúrskurðarins frá 1938 hafi stefnda verið sköpuð skylda til að greiða stýrimönnum sérstaka þóknun fyrir þær vaktir, er þeir stæðu umfram þrískiptu vaktirnar.

Af hálfu stefnda, Skipaútgærðar ríkisins, hefir því verið haldið fram, að stýrimenn þeir, er þetta mál er út af risið, hefðu þegar fengið greiddar aukavaktirnar með björgunarlaunum. Á þetta verður ekki fallið.

Björgunarlaunin hafa verið ákveðin eftir sérstökum reglum, alveg án tillits til varðtímans, en aukavinnan er eingöngu greiðsla fyrir störf, unnin í þágu útgerðarmanns í frítíma skipverjans.

Samkvæmt ofanrituðu verður því að fallast á kröfur stefnanda og dæma Skipaútgærð ríkisins til greiðslu aukabóknunar fyrir yfirvinnu.

Fimmtudaginn 21. nóvember 1940.

Nr. 10/1940. **Málarasveinafélag Reykjavíkur**

gegn

Málarameistarafélagi Reykjavíkur.

Varadómari Sigurgeir Sigurjónsson í stað Sigurjóns Á. Ólafssonar.

Úrskurður.

Í máli þessu hefir stefnandi gert kröfur þess efnis, að það verði dæmt brot á samningi milli málsaðilja, dags. 1. maí 1940, að tvö málarameistarafirmu önnuðust málningu á húsi Háskóla Íslands eftir 1. maí 1940, þar sem slíkt hafi verið óheimilt samkvæmt 13. gr. nefnds samnings.

Stefndi hefir krafizt þess, að málinu verði vísað frá dómi, og hefir það atriði verið tekið sérstaklega til meðferðar. Byggir stefndi frávísunarkröfu sína á því að með gerðardómi, er upp var sagður 26. des. 1939 í deilumáli milli þessara sömu aðilja, út af málun á húsi Háskóla Íslands, hafi verið endanlega skorið úr um rétt meistaranna til þessarar vinnu. Gildi sá úrskurður meðan verkið standi yfir og verði ályktunum hans ekki breytt hér fyrir dómi. Enn fremur heldur hann því fram, að verki þessu sé nú lokið og skipti því ekki lengur máli fyrir stefnanda að fá dómsúrskurð um það, hvort um brot af hálfu meistaranna væri að ræða, þar sem engir hagsmunir séu við það bundnir fyrir hann.

Stefnandi hefir mótmælt frávisunarkröfunni. Telur hann, að nefndur gerðardómur hafi aðeins kveðið á um skilning á samningi þeim, er þá gildi milli málsaðilja, og með því að því ákvæði hins eldra sammings, sem gerðardómurinn skýrði, hafi verið breytt með samningi málsaðilja, dags. 1. maí 1940, þá verði skilningur gerðardómsins ekki lagður til grundvallar um rétt og skyldur aðiljanna að þessu leyti eftir 1. maí 1940. Þá heldur stefnandi því fram, að það skipti máli fyrir sig að fá úr því skorið, hvort um brot hafi verið að ræða í framkvæmd verksins, enda þótt því sé nú lokið, m. a. með tilliti til mögu-legrar skaðabótakröfu.

Úrskurður gerðardómsins kveður á um það, hver réttur málarameistaranna var samkvæmt samningi þeim, er þá gildi milli málsaðilja. Upplýst er, að sammingsákvæði því, er gerðardómurinn skýrði, hefir nú verið breytt með samningum frá 1. maí 1940. Eins og málið liggur nú fyrir, verður ekki fullyrt, að úrskurður gerðardómsins standi óhaggaður eftir sem áður. Stefnandi á rétt til að fá úr því skorið hér fyrir dómi, hvort samningurinn frá 1. maí 1940 hafi verið brotinn og gildir það jafnt fyrir því, þótt málningu í húsi háskólans sé nú lokið, þar sem ekki er útilokað, að það skipti máli fyrir hann að fá dómsúrlausn um það, hvort um brot af hálfu meistaranna hafi verið að ræða í sambandi við vinnu þessa. Samkvæmt framansögðu verður frávisunarkrafa stefnda ekki tekin til greina.

Því úrskurðast:

Frávisunarkrafa stefnda verður ekki tekin til greina.

Þriðjudaginn 10. desember 1940.

Nr. 10/1940. **Málarasveinafélag Reykjavíkur**
gegn

Málarameistarafélagi Reykjavíkur.

Varadómari Sigurgeir Sigurjónsson í stað Sigurjóns Á. Ólafssonar.

Kjarasamningur milli málarameistara og málarasveina ekki talinn hafa áhrif á ákvæði áðurgerðra verksamninga meist-